

Cinema, literatura

À

El manresà Manuel Quinto té, com a mínim, dues grans passions (i diria que per aquest ordre): el cinema i la literatura. És inevitable, doncs, que els seus textos literaris, sovint, estiguin construïts en simbiosi (temàtica i tècnica) amb el llenguatge cinematogràfic. I això és el que passa als tretze relats de

Pantalla (Edicions Saldonar, 2015). Hi ha ofici, al darrere d'aquest recull, i també hi ha moltes pel·lícules vistes i revisitades i molts llibres llegits i rellegits.

També hi ha un cant a la vida i a un món desaparegut, el dels cinemes de barri, amb el seu ambient decadent, l'olor d'ambientador i vellut polsegós, els personatges entranyables que hi treballaven... La saviesa cinematogràfica de Quinto (tant pel que fa a la història del cinema com a art, com del cinema en tant que fenomen social) es fa palesa a cada pàgina. Així, entre altres històries, assistim al moment en què Méliès va descobrir que "el cinema no era imatge sinó imaginació"; acompanyem un nen que descobreix paral·lelismes entre els *cowboys* de l'Oest americà i la vida dels maquis; ens estremim amb la història d'adulteri entre un home solitari una taquillera maltractada, que recorda les històries, sovint portades al cinema, de James M Cain; seguim Mastroiani i Fellini per Roma, en un relat carregat de màgia; veiem com un home deixa desamparada la família quan fuig amb una *femme fatale*; sentim un Groucho Marx vell, però lúcid i agut, que parla de literatura; assistim a una història de gàngsters que tornen del passat; ens trobem amb una peculiar escena manresana, en què un xicot i la seva amiga irlandesa, l'any 1964, ensopeguen amb Orson Wells, que aleshores rodava *Campanades a mitjanit* al castell de Cardona. I, encara, amb Manresa com a escenari, Quinto recrea una història d'amor que recorda Tu i jo, el clàssic romàntic amb Deborah Kerr i Gary Grant, on l'Empire State és substituït pel retaule del Sant Esperit de la Seu; o el peculiar Niño de la Renfe, un torero sapastre, de quan a Manresa es feien toros, a tocar del Passeig.

Pantalla és un llibre que es fa llegir, amb unes històries ben narrades, plenes de lirisme, nostàlgia i ironia, on la literatura i el cinema clàssic es fan un homenatge mutu.